

במדינה

אורחים

עצם בלתי-מזוהה

צעיר אמריקאי מטייל

בעודם עי גלגליות

ומפרש בידו

"מי זה? מה זה?" ממהלמים אחריו כולם בקריאות פליאה. מי שמטייל להנאתו או נוהג ברכב, אם ייתקל בעבים — עצם-בלתי-מזוהה — המחליק בכבישי תל-אביב, שגובהו 1.78 ס"מ, צבעו כצבע השוקולד, והוא צנום כגפי-רור, נועל ועליהחלקה (סקטים), ומחזיק בידו מיפרש — אל דאגה, הוא גיתן לזיהוי כפיליפ בלום, יהודי יליד בוסטון, בן 25.

פיליפ אימץ לו את הספורט ה-אמריקאי החדש לפני חודשים אחדים. הוא פגש שני אנשים ש"תפסו רוח" ברחובות בוסטון. הם הצליחו להפנט אותו, והוא השתוקק להחליק ליק כמוהם. אחרי הכרות קצרה נענו לתחנוניו והסכימו ללמדו את התורה, ולהכניסו בסוד העניין.

כל בוקר, בשעה שהשחר הפי-ציע, נפגשו המוסקטרים המשועים לעניין, ואימנו את ידיהם הצעיר. "תפסנו רוחות ברחובות הריקים והשקטים הסמוכים לאוקיאנוס. הרוח שנשבה ממש דחפה אותנו, ואנחנו החלקנו במהירות של 50 מייל לשעה, שזה כ-75 קמ"ש. כמעט המראנו, מצטחק פיליפ.

"ככה התאמנתי יום יום במשך כמה חודשים. לקחת את הספורט החדש ברצינות, ותוך זמן קצר החלקתי בצורה כליכך טובה ובטוחה, שהחלטתי לטייל בעולם בצורה כזאת."

הפקידים היו המומים. ב-11 בספטמבר נזח פיליפ את אמו, ביתו עירו ועסקיו וטובת טיול חייו. הוא טס מבוסטון לניו-יורק ומשם המליך לבריסל, תחנתו הראשונה. מנגמל-התעופה נסע באוטובוס לירמרכו העיר, ושם התחיל בחגיגת ההחלקה. אנשים עצרו ברחובות והביטו ביצור שהצליח להפרי את שלוותם הבלתי-מופרת של הבל-גים.

בתוך זמן קצר עלתה עליו ה-מישטרה ועצרה אותו. לאחר משא-ומתן מילולי קצר, שבו הסבירו השוטרים לפיליפ בצרפתית כי הם אוסרים עליו להחליק בכבישי עיר-רם. והוא עשה עצמו כאינו מבין, התמם וענה להם באנגלית, לקחו אותו השוטרים המנומסים לתחנת-הרכבת.

פיליפ נסע שתי תחנות, ירד והמשיך להחליק בגאווה רבה, על אפס ועל חמתם של השוטרים ה-מרובעים, כך נסתיימה תקריתו ה-מישטרתית.

לאחר שעבר את בריסל לאורכה ולרוחבה, שם את פעמיו ברכבת לפאריס, עיר האופנה האורחות, ש-התיה מוכנה בוודאי, כך חשב, לקבל גם את אופנת ההחלקה ה-מיפרשתית שלו.

כמו כל תייר אחר, הוא נכנס לבנק להחלפת כסף. ההבדל הקטן היה שהוא נכנס לבנק בהחלקה. למי שאינו יודע — הבנקים ב-פאריס מרווחים מאוד, ובכניסה לכל בנק, כימעט, יש רחבה ענקית, בדרך-כלל עגולה, שאינה מביישת כל אולם נשפים מכובד.

פיליפ העדין, התגבר על בייש-נותו ונכנס בתנופת-החלקה לבנק. הצרפתים היו המומים, הם לא ראו דבר כזה מימיהם. כך עבר מהפקיד לקופאי כשהוא מלווה במחאיות כפיים נלהבות.

מהבנק פנה לשרדות שאנו-אליי-זה, וישבי בתי-הקפה התרוממו מ-מושביהם, בעלי החנויות יצאו מ-פיתחיהן, וכל העוברים והשבים

תופס-רוח בלום וגלגליותו ברח' דיזנגוף
לנצל את החיים בצורה מכסימלית

ישראלים בחו"ל

היכן ישראל שלנו?

גם פאריראקווי

היא ארץ-ישראל

"גם לטרון היא ארץ-ישראל", שרו אסירי השבת השחורה, ש-נכלאו עליידי הבריטים במחנה-מעצר בקירבת המינור המפורסם. "גם קפריסין היא ארץ-ישראל", שרו, לאחר מכן, המפעילים שנלי-כדו בלב ים עליידי חיל-הים ה-בריטי, ושהובאו לאי השכן. עתה אפשר לשיר: "גם פאר-ראקווי, ניו-יורק, היא ארץ-ישר-אל".

ציון בע"מ. לפני כמה ימים פירסם עיתון-היורדים בארצות-הברית, ישראל שלנו, את המודעה הזאת:

ואחרי שבע גיחות, הוא מדבר עב-רית רוטה?

לפני שלוש שנים, באחד מביקור-ריו בארץ, קיבל פיליפ הודעה על פטירת אביו. הוא נאלץ לחזור לבוסטון כדי לעזור לאמו בעסקי-הטקסטיל שהשאיר להם אביו.

"זהו ספורט מיוחד, מהנה, ונעים. אני מאוד גאה בזה שהייתי הראשון שעשה זאת בכלגיה ובצרפת, וה-ראשון בישראל, כמובן."

ומה באשר לסכנות האורבות בכבישי ישראל?

השיב פיליפ בחיוך אופטימי: "אני רוצה לנצל את החיים בצורה מכסימלית. אבי נפטר בגיל 52, הוא לא נסע, לא ראה עולם, ולא נהנה. אני רוצה ליהנות כל עוד אני חי, כך שאם יקרה לי משהו מחר, לפחות אדע שעשיתי חיים, שניצלתי את החיים עד הסוף."

רות 40 קמ"ש. עם המיפרש גיתן לשחק בהתאם לכיוון הרוח. אם הרוח מאחורי, אני מניח את ה-מיפרש לפני. הרוח דוחפת את המיפרש, המיפרש אותי, והסקטים מריצים אותי. אם הרוח צדדית, המיפרש מוסט הצידה. אני גם מש-ולצורך."

"עד היום, תודה לאל, לא שברתי אף חלק בגופי. תמיד קיימת אפי-שרות נפילה, אך גם ליפול צריך לדעת כך, שיגרם מינימום נזק. נפילתי כמה פעמים, הוא מודה, "אך רק שרטתי את עצמי. הדבר הכי חשוב בספורט זה הוא לדעת להחליק היטב, ואז, באימון קצר עם מיפרשית, אפשר להגיע לרמה טובה."

לפיליפ יש גם וואק-מאג, מין רדיוקסטה עם אוזניות, וכך הוא משלב את ההחלקה עם מוסיקה קיצבית וריקוד.

"**לנצל את החיים!**" מפאריס המשיך פיליפ את דרכו ברכבת לדרום-צרפת. את רוב הדרך בין סאן-טרופה, סאן-רפאל, הריוויירה הצרפתית ומונטה-קארלו עבר ב-החלקה על גלגליו ומיפרשו. משם לקח רכבת לאנקונה שבאיטליה, ובאוגיה שם פעמיו לארץ הקודש.

"אני רוצה להיות הראשון ש-יביא, ואולי יחדיו, ספורט זה לי-ארץ. אני רוצה להחליק בנואיבה לפני שמחזירים את האיזור."

לפיליפ עבר ישראלי עשיר. ב-פעם הראשונה בא לארץ ב-1973, עם קבוצת נוער יהודי, ומאז הלך שבי אחרי קסמי הארץ ונערותיה. מאז הוא ביקר בארץ כבר שבע פעמים.

הוא למד באוניברסיטת תל-אביב יהדות, סוציולוגיה, היסטוריה ו-אנגלית.

בשהותו בארץ הכיר נשים יש-ראליות רבות, והן מאוד מוצאות חן בעיניו. אני מעוניין להכיר עוד בחורות ישראליות, הן מאוד נח-דות ומיוחדות."

אז מה הפלא, שעם עבר כזה

חוות ציון בע"מ

מציעה להשכרה 15 וילות בנות 5 חדרים, קרוב לשפת הים בפאר-ראקווי, ניו-יורק. הוילות מרוהטות בצורה מלאה. השכירות החודשית נעה בין \$250 ל-\$275. כל 15 הבתים מרוכזים יחדיו כשכונה נפרדת באיזור יהודי מובהק. בשכונה בתי ספר יהודיים, בתי כנסת, וחנויות מזון כשרות למהדרין, תחבורה נוחה, סאבווי A, ואוטובוסים.

הזדמנות חד-פעמית לחיות באווירה ושכונה ישראלית בארה"ב.

לפרטים נא להתקשר
ביום: (212) 577-9780
בלילה: (212) 471-3602
ולבקש את שלמה